

கருவாச்சி காவியம் புதினத்தில் பெண்களின் ஆளுமைத்திறன்

திருமதி.சு.மீனலோசினி

கௌரவ விரிவுரையாளர், தமிழ்த்துறை,
எம்.வி.முத்தையா அரசு மகளிர் கலைக்கல்லூரி, திண்டுக்கல்

முன்னுரை

“வல்லான் வகுத்ததே வாய்க்கால்” என்னும் பழமொழி மக்களிடையே நடைமுறை வழக்கத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டு வரும் பழமொழியாகும். நகர்ப்புறங்களில் வாழும் பெண்களைக் காட்டிலும் கிராமப்புறங்களில் வாழும் பெண்கள் ஆண்களுக்குக் கட்டுப்பட்டு அவர்களுக்கு அடிமைகளாகவே இருந்து தங்களின் வாழ்நாட்களை வாழ்ந்து கொள்கின்றனர். இதனால் அவர்களின் ஆற்றலும் ஆளுமையும் அவர்களுக்குள்ளே அடங்கிவிடுகின்றன. அவர்கள் தங்களின் உரிமைகளை அறிந்து கொண்டாலும் அதைப் பெறமுடியாதவர்களாக வாழ்ந்து விடுகின்றனர். இதற்கு இச்சமுதாயக் கட்டமைப்பு ஆண்களால் உருவாக்கப்பட்டதே ஆகும். கவிஞர் வைரமுத்துவின் புதினமான ‘கருவாச்சி காவியம்’ புதினத்தில் பெண்களின் ஆளுமைத்திறன் பற்றியே இக்கட்டுரை எடுத்துக்கூறுகின்றது.

ஆளுமை - விளக்கம்

‘Persona; என்ற இலத்தீன் சொல்லில் இருந்து பிறந்ததே ‘Personality’ என்ற சொல் தங்களை இன்னார் என்று அடையாளம் தெரியாமல் இருக்க பயன்படுத்திய முகமூடி (Mask) என்பதாகும். “ஆளுமையானது ஒருவர் உண்மையில் எப்படி உள்ளார் என்று இல்லாமல், அவர் மற்றவர்களுக்கு எப்படிக் காணப்படுகிறார் (as one appears to other not as one actually is) எனப் பொருள் கொள்ளப்பட்டது”¹ என்கிறார் கோகிலா தங்கசாமி.

ஆளுமை என்பது அவர்களுக்குள்ளே புதைந்து கிடைக்கும் பலதரப்பட்ட பண்புகளின் ஒட்டுமொத்த வடிவமே ஆகும். ஒவ்வொருவரின் ஆளுமையும் அவர்களின் உடல் மற்றும் உள்ள வளர்ச்சியைப் பொறுத்து அமைகின்றது.

“ஒருவரின் அவருக்கே உரிய நடத்தை, சிந்தனை ஆகியவற்றை நிச்சயிக்கின்ற அவரது உளநிலை, உடல் சார்ந்த அமைப்புகளின் மாறக் கூடிய கூட்டமைப்பு தான் ஆளுமை”² எனப்படும்.

பெண்களின் ஆளுமை உணர்வு

சங்க காலப் புலவர்களில் ஒருவரான ஔவையார் முதல் பெண்ணியவாதியாகச் சுட்டிக்காட்டப்படுகிறார். நெடுமாறன் அஞ்சி பரிசு தர காலம் தாழ்த்துகின்றான். அதனைத் தனக்குற்ற அவமானமாகக் கருதுகிறார். அரண்மனை வாயிற்காவலனிடம் தன்னைக் காக்க வைத்தவன் ஒரு மன்னன் என்றும் பாராமல், செயலற்று சோம்பிக் கலக்கம் அடையாமல்,

“.....

.....

தன் அறியலன் கொல்? என் அறியலன் கொல்?

அறிவும் புகழும் உடையோர் மாய்ந்தென?

.....

.....

எத்திசைச் செலினும் அத்திசைச் சோறே”³

என்று புறப்பட்ட ஔவையாரை அறிவும் ஆற்றலும் ஆளுமையும் உடையவராகப் புறப்பாடல்கள் அடையாளம் காட்டுகின்றன.

சிலப்பதிகாரத்தில் கண்ணகிக்கு திருமணம் செய்யும் போது 12 வயதுடையவளாகவே காட்டப்படுகின்றாள். அவளே தன் கணவன் இறப்பிற்குக் காரணமானவன் அரசன் என்றும் பாராமல் தன் கணவனைக் கொன்ற அரசனிடம் நீதி கேட்கச் செல்லும் போது துணிச்சலுடன் பேசும் பெண்ணாகக் காட்டப்படுகின்றாள்.

“தேரா மன்னா செப்பு வ துடையேன்

.....

.....

பெரும்பெயர்ப் புகார் என் பதியே”⁴

என்று ஆளுமைத் திறன் நிறைந்த பெண்ணாகச் சுட்டிக் காட்டப்பட்டாள் கண்ணகி.

அதுபோல் கவிஞர் வைரமுத்துவின் புதினமான “கருவாச்சி காவியத்தில்” இடம்பெறும் கருவாச்சியும் அவ்வாறே கவிஞரால் படைக்கப்பட்டிருக்கிறாள். புதினத்தின் தொடக்கத்தில் விபரம் அறியாத விளையாட்டுப் பிள்ளையாகவும், திருமணத்திற்குப் பின் ஆளுமைத்திறன் நிறைந்த பெண்ணாகவும் படைக்கப்பட்டிருக்கிறாள்.

கருவாச்சி காவியம் புதினத்தில் பெண்களின் ஆளுமைத்திறன்

“கருவாச்சி காவியம்” புதினத்தில் இடம்பெறும் கருவாச்சியின் தாயான பெரியமூக்கி ஆளுமைத்திறன் நிறைந்த பெண்ணாகவே படைக்கப்பட்டிருக்கின்றாள். கிராமப்புறங்களில் ஒரு பழமொழி வழக்கத்தில் உண்டு. “தாய் எட்டடி பாய்ந்தால் குட்டி பதினாறுடி பாயும்” என்பார்கள். அதைப் போலவே பின்னாளில் கருவாச்சியின் ஆளுமைத் திறனிற்கு அவளது தாயான பெரியமூக்கியே காரணமாகின்றாள். பெரியமூக்கி மனம் துவண்டு விழும்போதெல்லாம் அவளைத் தூக்கி நிறுத்தும் மனவலிமையும், ஆளுமைத்திறனும் நிறைந்தவளாகவே கருவாச்சி புதினத்தில் படைக்கப்பட்டுள்ளாள்.

பெரும்பாலும் நகர்ப்புறத்தில் வாழும் பெண்களைக் காட்டிலும் கிராமப்புறங்களில் வாழும் பெண்களுக்கு மனவலிமை அதிகம் என்பார்கள். அவர்கள் தங்களுக்கு நேரும் அனுபவங்களில் இருந்து தங்களுக்கான பாடங்களைக் கற்றுக்கொள்கின்றனர். அதற்கு ஏற்பத் தங்கள் வாழ்க்கை முறையினையும் அமைத்துக் கொள்கின்றனர்.

“கருவாச்சி காவியம்” புதினத்தில் தொடக்கத்தில் அரட்டவளைக்கும், மீனிற்கும் வேறுபாடு தெரியாத பெண்ணாக படைக்கப்பட்ட கருவாச்சி புதினத்தின் இறுதியில் வாழ்க்கையைப் புரிந்துகொண்ட ஒரு ஞானியைப் போல் ஆசிரியரால் படைக்கப்பட்டுள்ளாள். கருவாச்சிக்குத் திருமணம் செய்து வைக்கும் போது விவரம் அறியாத பெண்ணாகவே படைக்கப்படுகின்றாள்.

“ஏம் பிள்ள பச்ச மண்ணுங்க. நான் கைக்குள்ளேயே வச்ச வளத்த கருத்தக்கிளி சூதுவாது என்னன்னு கூடத்தெரியாத வெவரமில்லாத வெள்ளந்திச் சிறுக்கி”⁵ இவ்வாறு கருவாச்சியின் அறியாமையைப் பற்றி அவளது தாயே பஞ்சாயத்தாரிடம் எடுத்துக் கூறுகின்றாள். இவ்வாறு கதையின் தொடக்கத்தில் ஆசிரியரால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட கருவாச்சி கதையின் பின்பாதியில் ஒரு ஞானியே அவளின் அனுபவ அறிவைக் கண்டு வியந்து அவளது காலில் விழுகிறார். எனில் அவளது அனுபவம் அவளை எந்த அளவிற்குப் பக்குவப்படச் செய்திருக்கிறது என்பதை உணர முடிகின்றது.

கருவாச்சியின் நிலத்தில் வேலை செய்ய வரும் ஆட்களைக் கருவாச்சியின் கணவனான கட்டையன் தடுத்து நிறுத்திய போது மனம் உடைந்து சோர்ந்து போன பெரியமூக்கியைத் தேற்றுகிறாள் கருவாச்சி.

“வெதப்புக்கு மட்டும் ஒத்த ஏர் ஆகாது. ரெட்ட ஏர் வேணும். எவனக் கேட்டாலும் எங்க காடு உழுதுட்டு ஒங்க காடு வாரேங்கிறான்.

நாலு நாளாச்சு..... அஞ்சு நாளாச்சு..... ஏர் கெடைக்கல”⁵ ஈரம் போயிக்கிட்டிருக்கு காட்ல

நாளைக்குப் பாப்போம் நாளன்னைக்குப் பாப்போம்ன்னு சொல்றாங்களே தவிர உறுதி சொல்றானில்ல ஒருத்தனும்.

எப்படியும் ரெண்டு நாள்ல ஏர் கெடைச்சிரும்ங்கற நம்பிக்கையில் இருக்காக பெரியமூக்கியும் கருவாச்சியும்.

அவுக நம்பிக்கையில் நஞ்சு ஊத்தற மாதிரி காதோட காதா ஊருக்குள்ள கண்ணுக்குத் தெரியாத ஒரு கலவரத்த உண்டு பண்ணிக்கிட்டிருக்கான் கட்டையன்.

என்னிய மீறிக் கருவாச்சி காட்டுக்கு எவன் உமுகப் போனாலும் உழுத மாடு திரும்ப வரும். உழுதவன் திரும்பமாட்டான்⁶ என்று அவர்ளை வாழ விடாமல் செய்வதற்கு வழி செய்து கொண்டு இருந்தான் கட்டையன்.

கருவாச்சியின் மனவலிமை

தன்னுடைய கணவன் தன்னையும் தன் தாயையும் வாழவிடாமல் பழி வாங்கும் போது கருவாச்சியும், பெரியமூக்கியும் மனவலிமையுடன் போராடும் பெண்களாகவே படைக்கப்பட்டுள்ளனர். பெரியமூக்கி இறந்த பின் கருவாச்சியின் மனவலிமை பன்மடங்கு பெருகுகின்றது.

வாழ்க்கை என்பது துன்பங்களைக் கண்டு பயப்படுபவர்களை அது துரத்தும். எதிர்த்து நிற்பவர்களைக் கண்டு அது அடிபணியும். கருவாச்சிக்கும் அப்படித்தான் வாழ்க்கை அமைகின்றது.

பண்பட்ட நிலம் பக்குவப்படுவது போல் புண்பட்ட மனம் பக்குவப்படுகின்றது. தன் கணவன் இறந்த பின் அவன் கள்வன் அல்லன் என்ற உண்மையை உறுதிப்படுத்துவதற்கு கண்ணகி எவ்வளவு மனவலிமையோடு போராடினாளோ அதைவிட ஒவ்வொரு நாளும் வாழ்க்கையை நகர்த்துவதற்குப் போராடும் கருவாச்சியின் மனவலிமை பன்மடங்கு பெரிது.

கருவாச்சியின் காட்டை உமுக விடாமல் கட்டையன் தடுத்த போது கருவாச்சி செய்த காரியம் படிப்பவர்களைக் கண்கலங்க வைக்கின்றது.

“படக்குன்னு எந்திரிச்சா கருவாச்சி அழுகாத ஆத்தான்னு கண்ணத் தொடச்சா வெட்டருவாள எடுத்து நட்டுவச்சா வரப்புல.

ஏக்கால் ஒரு பக்க நேக்கால் ஒத்தப் பசு நிக்க மறுபக்க நேக்காலத் தூக்குனா பசு ஓயரத்துக்கும் தன் நெஞ்சுக்கும் நேக்கால் நேர் பண்ணினா.

அது ஒத்தமாடு; நான் தாண்டி ஆத்தா ஒன் தொத்த மாடு ஓட்டு ஏரன்னா.

மூக்கச் சிந்தி எறிஞ்சு எந்திரிச்சு. ஒரே ஏக்கலப்பையில் ஒரு பக்கம் உழுதுவாராய்யா பெரியமூக்கி. தலைக்கு மேல பறந்து போற சாயங்காலப் பறவைக இந்த பூமியில் இப்படி ஒரு கூத்தும் உண்டுமான்னு வானத்துல கொஞ்சம் நேரம் நின்னு பாத்து நிதானமாப் பறக்குதுக.

அவ உழுக உழுக செம்மண்ணா ரத்த கசியுது பூமி. உழுது முடிச்சு மகளக் கட்டிப்பிடிச்சு அவ அழுக நானும் ஒம் மகதான் என்னியக் கட்டிப் புடிச்சு அழுக மாட்டியான்னு பசு மாடு ஒரு பார்வ பாக்க ரெண்டு மகள்களையும் கட்டிப் புடிச்சு நான் பெறந்த நேரந்தான் நல்லால். நீ பெறந்த நேரமும் நிம்மதியில்லையேன்னு காடு தீப்புடிக்கக் கத்தி அழுகிறா பெரியமூக்கி.”⁷

நிலத்தை உழுவது என்பது ஆண்களின் வேலை. ஆனால் அதற்குத் தடைகள் வரும் போது அதை ஒரு பெண்ணாலும் செய்யமுடியும் என்பதை ஆசிரியர் நிரூபித்துக் காட்டியுள்ளார். இந்நிகழ்வை உற்று நோக்கும் போது உழுவதற்குப் பெரும்பாலும் காளை மாடுகளையே பயன்படுத்துவது வழக்கம். ஆனால் இங்குக் காளைமாடுகளை விடுத்துப் பசு மாடுகளைப் பயன்படுத்தி இருப்பதிலிருந்து ஆசிரியரின் பெண்ணியப் பார்வை இங்கு வலியுறுத்தப்படுகின்றது. இங்கு பாரதியின் கருத்துக்கள் ஆசிரியராலும் வலியுறுத்தப்படுகின்றது.

“.....

மூத்த பொய்மைகள் யாவும் அழிப்பாராம்

மூடக் கட்டுக்கள் யாவும் தகர்ப்பாராம்

காத்து மானிடர் செய்கை யனைத்தையும்

கடவுளாக்கினி தாகச் சமைப்பாராம்”⁸

ஒரு பெண்ணிற்குத் துன்பம் வரும் போதுதான் அவளது மனவலிமை பன்மடங்கு பெருகுகின்றது. பிரசவம் என்பது ஒரு பெண்ணின் மறுபிறப்பு என்று சொல்லுவார்கள். அப்படிப்பட்ட பிரசவத்தையே தனக்குத் தானே பார்த்துக் கொள்ளுமளவிற்கு மனவலிமை படைத்தவளாக கருவாச்சி புதினத்தில் படைக்கப்பட்டுள்ளாள்.

வலியில் தெரியல இப்பத் தெரியுது இப்பத் தெரியுது. இடுப்புலயே சொருகி வச்சிருந்த பண்ணருவா எடுத்தா தொப்புழ்க் கொடிய அறுத்தா. ஒழுகிச்சு ரத்தம் முடிபோட்டா சாம வைக்கோல வெலக்குனா. பண்ணருவா மூக்குலயே பள்ளந்தோண்டுனா

மாசு மருவையெல்லாம் அதுலயே போட்டுப் பொதைச்சு கசகசங்கற ஓடம்போட பிசுபிசுங்கற சீலையோட எந்திரிச்சா. தூக்குனா பிள்ளைய முந்தானையில் தொட்டில் கட்டி முடிஞ்சுக்கிட்டா கழுத்துல செதறிக் கிடந்த சொரக்குடுக்க பூசணிக்காயையெல்லாம் ஒரு காலையே தள்ளி ஒதுங்க வச்சா.

வெளியே வந்தா.

நனஞ்சு கெடந்த வெறகுக்கட்ட நிமித்தித் தலையை முட்டுக் குடுத்துத் தாங்கிச் சொமந்தா.

கருவேலங்காட்டு ஒத்தையடிப் பாதையில் நடையில் கூடிட்டா.

“இந்தா போறா பாரு இவதாண்டா பொம்பளன்னு ‘கடபுடகடபுட’ ன்னு கைதட்டுது ஆகாயம்.

‘வாடா ராசா வாடா’ ன்னு புதுப்பயலுக்கு ஒரு சரவெளக்க ஏத்தி எறியுது மேகம்”⁹

பிரசவம் என்பது தனி ஒருவரால் செய்ய முடியாத ஒரு செயலைக் கூட தன்னுடைய மனவலிமையினால் குழந்தையைப் பெற்றெடுக்கின்றாள். மேலும், தன் மகன் தான் குடியிருந்த வீட்டின் மீது கடன் வாங்கக் கடன் கொடுத்தவர்கள் வீட்டை காலி செய்யச் சொல்ல வீட்டைக் காலி செய்து ஊர் எல்லையில் குடிசை போட்டு வாழும் மனவலிமை படைத்தவளாகக் கருவாச்சி படைக்கப்பட்டுள்ளாள்.

“எத்தனை நாளைக்குச் சோதிப்பியோ சோதிச்சுக்க சாமி, வீட்டத்தான் புடுங்கிக்கிட்ட கோயில் இல்லாட்டி சாமி இல்லேன்னு போயிருமா? வீடு இல்லாட்டி நான் இல்லேன்னு போயிருவேனா? வீடுன்னா என்னா? எல்லாரும் கடைசியா விட்டுட்டு வெளியேறப் போற ஒரு எடம். ஓடம்பக் காலி பண்ணிட்டு உசுரே போயிரப் போகுது ஒரு நாளைக்கு. ஒரு வீட்டைக் காலி பண்ணிட்டு வெளிய போறப்ப மட்டும் மசமசன்னு அழுது ஏன் மண்ட காயனும்”¹⁰

இவ்வாறு மனவலிமை படைத்தவர்களின் உச்சமாகக் கருவாச்சி புதினத்தில் படைக்கப்பட்டுள்ளாள். அவளின் மனவலிமை அவளுக்கு மட்டுமல்ல அவளைச் சார்ந்த சமுதாயத்திற்கே பாடமாக அமைகின்றது.

தொகுப்புரை

நகர்ப்புறங்களில் வாழும் பெண்களைக் காட்டிலும் கிராமப்புறங்களில் வாழும் பெண்கள் ஆண்களுக்குக் கட்டுப்பட்டு வாழ்வதையே பெரிதும் விரும்புகின்றனர். இதனால் அவர்களுக்கு இருக்கும் ஆளுமைத் திறன், மனவலிமை, திறமைகள் அனைத்தும் அவர்களுக்குள்ளேயே புதைந்துவிடுகின்றது.

‘கருவாச்சி காவியம்’ புதினத்தில் இடம்பெறும் கருவாச்சி ஆளுமைத் திறனுடனும், மனவலிமையுடனும் செயல்படும் பெண்ணாகப் புதினத்தில் படைக்கப்பட்டுள்ளாள். அதைப்

படிக்கும் போது அவளைப் போல் செயல்படும் மனவலிமையைப் படிப்பவர்க்கு ஊட்டுவதாகப் புதினம் அமைகின்றது.

ஆளுமைத்திறன் பெண்களுக்குத் தங்களால் எந்தவொரு செயலையும் செய்யமுடியும் என்ற தன்னம்பிக்கையையும் ஊட்டுகின்றது.

அடிக்குறிப்புகள்

1. டாக்டர்.கோகிலா தங்கசாமி, கற்றல் கற்பித்தல் உளவியல் -ப.244
2. மேலது -ப.245
3. புறம் - பா.எ.206
4. சிலப்பதிகாரம், மதுரைக் காண்டம் -
5. வைரமுத்து, கருவாச்சி காவியம் -ப.18
6. மேலது -ப.60
7. மேலது -பக்.67-68
8. பாரதியார் கவிதைகள் -ப.545
9. வைரமுத்து, கருவாச்சி காவியம் -பக்.133-134
- 10.மேலது -பக்.293-294

